Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Nicula Rodica)
Dosarul nr. 3r-1406/24
2-24125452-02-3r-06122024

D E C I Z I E

23 ianuarie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de avocatul Caraman Petru în interesele S.R.L. „Anatoli Grup" în procedură de restructurare, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 noiembrie 2024, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Anatoli Grup" în procedură de restructurare, cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Anatoli Grup" în proces de restructurare împotriva Agenției de Intervenție şi Plăţi pentru Agricultură privind anularea Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024 „Cu privire la retragerea parțială a ordinelor nr. 08 din 11 ianuarie 2024 și nr. 84 din 28 februarie 2024",

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 5 noiembrie 2024, S.R.L. „Anatoli Grup" în proces de restructurare a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției de Intervenție şi Plăţi pentru Agricultură cu privire la anularea Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024, în partea ce ține de retragerea cu efect pentru trecut a ordinelor nr. 08 din 11 ianuarie 2024 şi nr. 84 din 28 februarie 2024 şi în partea ce ține de obligarea S.R.L. „Anatoli Grup" să restituie subvențiile acordate în sumă de 615 000 de lei.

Concomitent cu formularea pretențiilor enunțate, S.R.L. „Anatoli Grup" a solicitat suspendarea executării Ordinului nr. 396 din 06 septembrie 2024 a Agenției de Intervenție şi Plăţi pentru Agricultură, în partea ce ține de retragerea cu efect pentru trecut a ordinelor nr. 08 din 11 ianuarie 2024 şi nr. 84 din 28 februarie 2024 şi în partea ce ține de obligarea S.R.L. „Anatoli Grup" să restituie subvențiile acordate în sumă de 615 000 de lei.

În susținerea cererii de suspendare, reclamanta nu a prezentat niciun argument sau temei juridic care să justifice suspendarea actului administrativ contestat, limitându-se la o simplă solicitare.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 noiembrie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Anatoli Grup" în procedură de restructurare, cu privire la suspendarea executării Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024 „Cu privire la retragerea parțială a ordinelor nr. 08 din 11 ianuarie 2024 și nr. 84 din 28 februarie 2024".

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 2 decembrie 2024, avocatul Caraman Petru în interesele S.R.L. „Anatoli Grup" în procedură de restructurare, a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 noiembrie 2024, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea depusă de S.R.L. „Anatoli Grup" în procedură de restructurare, cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că instanța de fond a interpretat greșit dispozițiile legale aplicabile, ignorând circumstanțele esențiale ce justifică cererea de suspendare a executării actului administrativ.

Partea recurentă a menționat că ordinul nr. 396/2024 a fost emis în mod defectuos, fără respectarea normelor legale prevăzute de legislația națională, ceea ce ridică suspiciuni legate de legalitatea acestuia. Mai concret, procedura prin care au fost retrase ordinele anterioare nr. 08/2024 și nr. 84/2024 nu a fost suficient de bine fundamentată, iar impactul economic asupra societății reclamante, în contextul, în cadrul procesului de restructurare a societății, orice măsură administrativă care impune o restituire semnificativă de fonduri, precum ordinul nr. 396 din 6 septembrie 2024, reprezintă un risc semnificativ care afectează în mod decisiv viabilitatea financiară a acesteia. În cazul S.R.L. „Anatoli Grup", restituirea subvențiilor în sumă de 615 000 de lei, impusă de autoritatea emitentă, reprezintă un impact direct și irevocabil asupra procesului de restructurare.

Partea recurentă a susținut că executarea unei asemenea măsuri financiare într-un moment în care compania este deja implicată într-un proces de restructurare va conduce la o serie de efecte negative ireversibile, în această situație, din cauza specificului procedurii de restructurare, nesuspendarea actului administrativ va duce la incapacitatea de a îndeplini obligațiile curente, iar, în cele din urmă, la imposibilitatea restructurării societății.

Partea recurentă a menționat că acest tip de măsură, adică returnarea unei sume atât de mari fără a exista o analiză detaliată a impactului asupra procesului de restructurare, nu poate fi considerat un act administrativ proporțional, având în vedere consecințele iremediabile ce pot apărea în urma executării sale. Astfel, această decizie, care poate fi interpretată ca o măsură disproporționată, trebuie analizată cu

atenție, iar, în conformitate cu reglementările legale, suspendarea executării actului administrativ trebuie să fie luată în considerare pentru a preveni pagubele ireparabile.

În acest context, partea recurentă consideră că în cazul în care instanța nu va dispune suspendarea executării acestui ordin, efectele ireparabile asupra societății vor deveni inevitabile, procesul de restructurare nu va mai putea fi realizat, iar rezultatul va fi lichidarea companiei. Astfel, în considerarea faptului că măsura de suspendare a executării actului administrativ ar reprezenta o protecție provizorie a drepturilor economice ale reclamantei, aceasta ar trebui să fie luată în considerare cu maximă urgență, având în vedere importanța evitării prejudiciilor iremediabile și impactul economic considerabil al deciziei asupra continuării activității societății.

Partea recurentă a afirmat că instanța de fond a omis să analizeze în detaliu aceste argumente și să evalueze în mod obiectiv posibilitatea unei încălcări a drepturilor reclamantei, a respins cererea de suspendare pe baza unei aprecieri sumare. Astfel, nu s-a realizat o examinare corectă a aparenței dreptului, iar instanța nu a ținut cont de impactul potențial al unei astfel de măsuri asupra intereselor economice ale reclamantei.

Partea recurentă a punctat că un alt aspect important care trebuie analizat de instanță este pericolul iminent de prejudicii ireparabile ce ar putea rezulta din executarea ordinului nr. 396/2024. În speță, executarea ordinului ar duce la restituirea unei sume considerabile de 615 000 de lei, ceea ce ar afecta grav lichiditatea și capacitatea de operare a societății, punând în pericol continuarea procesului de restructurare. Instanța de fond a considerat că reclamanta nu a demonstrat suficient pericolul iminent al producerii unor prejudicii, însă la această evaluare nu a ținut cont de realitatea economică a societății și de riscurile specifice cu care aceasta se confruntă, în special în contextul unei economii dificile.

În materie de drept, recursul a fost întemeiat în baza prevederilor art. 214, 172 și 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a notificat intimata Agenția de Intervenție şi Plăţi pentru Agricultură, însă partea intimată nu a depus referință și nu și-a manifestat poziția în nici un fel.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 6 decembrie 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței*

de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*".

Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a emis încheierea recurată la 18 noiembrie 2024, fiind notificată părții recurente la aceeași dată (f.d. 66 verso). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de avocatul Caraman Petru în interesele S.R.L. „Anatoli Grup" în procedură de restructurare, la 2 decembrie 2024, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de S.R.L. „Anatoli Grup" în procedură de restructurare.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Instanța competentă soluționează recursul împotriva*

încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces".

Din materialele cauzei rezultă că la 5 noiembrie 2024, S.R.L. „Anatoli Grup" în proces de restructurare a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției de Intervenție şi Plăţi pentru Agricultură cu privire la anularea Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024, în partea ce ține de retragerea cu efect pentru trecut a ordinelor nr. 08 din 11 ianuarie 2024 şi nr. 84 din 28 februarie 2024 şi în partea ce ține de obligarea S.R.L. „Anatoli Grup" să restituie subvențiile acordate în sumă de 615 000 de lei.

Concomitent cu formularea pretențiilor enunțate, S.R.L. „Anatoli Grup" a solicitat suspendarea executării Ordinului nr. 396 din 06 septembrie 2024 a Agenției de Intervenție şi Plăţi pentru Agricultură, în partea ce ține de retragerea cu efect pentru trecut a ordinelor nr. 08 din 11 ianuarie 2024 şi nr. 84 din 28 februarie 2024 şi în partea ce ține de obligarea S.R.L. „Anatoli Grup" să restituie subvențiile acordate în sumă de 615 000 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 noiembrie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Anatoli Grup" în procedură de restructurare, cu privire la suspendarea executării Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024 „Cu privire la retragerea parțială a ordinelor nr. 08 din 11 ianuarie 2024 și nr. 84 din 28 februarie 2024".

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*".

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil

și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că, prin Ordinul nr. 396 din 6 septembrie 2024, Agenția de Intervenție şi Plăţi pentru Agricultură, a dispus:

„*1. Se retrage cu efect pentru trecut Ordinul Agenției nr. 8 din 11.01.2024 în partea în care s-a autorizat spre plată în beneficiul S.R.L. „Anatoli Grup” subvenția în mărime de 115 000,00 lei, conform cererii de subvenționare ANC_1/2312LV00494.*

2. Se retrage cu efect pentru trecut Ordinul Agenției nr. 84 din 28.02.2024 în partea în care s-a autorizat spre plată în beneficiul S.R.L. „Anatoli Grup” subvenția în mărime de 500 000,00 lei, conform cererii SC_5.1/2309VC02077.

3. Se obligă S.R.L. „Anatoli Grup” să restituie Agenției echivalentul subvențiilor acordate în sumă de 615 000,00 lei.

4. Prezentul Ordin este executoriu la data comunicării”.

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024, deoarece în speţă, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, ***nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător***, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

În acest sens, se reține că, reclamanta înaintând cerere privind suspendarea executării actului administrativ contestat nu a prezentat niciun argument sau temei juridic care să justifice suspendarea actului administrativ contestat, limitându-se la o simplă solicitare.

Prin urmare, reclamanta nu a reușit să furnizeze argumente clare și convingătoare care să susțină necesitatea suspendării executării Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024. În mod prioritar solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată şi argumentată existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Fără o astfel de argumentare, cererea de suspendare nu poate fi considerată întemeiată.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ. Dar, probe la dosar în acest sens, lipsesc.

Sub acest aspect, Completul de judecată constată inexistența unor elemente ce ar institui evident şi fără depășirea limitelor fondului cauzei suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ defavorabil, pe care reclamantul l-a contestat. Or, clarificarea acestor suspiciuni ar putea fi realizată doar în urma unei analize în fond a pretențiilor privind anularea actului administrativ supus contestării.

Astfel, cu referire la argumentul recurentului privind existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil rezultate din faptul că „*actul administrativ a fost emis în mod defectuos, fără respectarea normelor legale prevăzute de legislația națională, procedura prin care au fost retrase ordinele anterioare nr. 08/2024 și nr. 84/2024 nu a fost suficient de bine*

fundamentată", Completul judiciar reține că argumentul dat este neîntemeiat, or, potrivit Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024, retragerea ordinelor nr. 8 din 11.01.2024 și nr. 84 din 28.02.2024 a fost întemeiată în baza prevederilor art. 22, 24 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 71 din 31 martie 2023 cu privire la subvenționarea în agricultură și mediul rural și art. 144 alin. (1), (2) lit. b), c) și (3) din Codul administrativ. Iar, la rândul său, ilegalitatea propriu zisă actului administrativ individual defavorabil, este o chestiune de fond și se verifică în cadrul dezbaterilor judiciare.

Prin urmare, având în vedere că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului cauzei, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, instanța de recurs conchide că în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024.

În cazul *pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile* prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, se reține că pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol, Completul judiciar precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar reține că, instanța de fond corect a concluzionat că, în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2), lit. b) din Codul administrativ - *existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*. Aceasta, deoarece existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător.

Completul de judecată apreciază critic alegațiile recurentului cu referire la faptul că „*în cazul în care instanța nu va dispune suspendarea executării acestui ordin, efectele ireparabile asupra societății vor deveni inevitabile*", or, în cazul emiterii de către instanța de judecată a unei hotărâri de admiterea a acțiunii, reclamantei se va restitui echivalentul subvențiilor retrase.

Mai mult, Completul de judecată menționează că fiecare act administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din

oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Ca urmare, se atestă că în speță nu sunt îndeplinite condiţiile de suspendare a actului administrativ individual defavorabil contestat, și anume existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil şi/sau paguba iminentă, condiţii prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Deci, analizând materialele cauzei în coraport cu argumentele recurentului invocate în vederea susținerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ contestat, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării Ordinului nr. 396 din 6 septembrie 2024, or, la depunerea cererii privind suspendarea executării actului administrativ nu s-au identificat și justificat suficient de clar și efectiv acele circumstanţe care ar impune necesitatea instituirii garanției de asigurare a legalității prin suspendarea executării actului administrativ menționat.

Completul judiciar reiterează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenței dreptului. Deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat și temeiurile de ilegalitate, în susținerea solicitării de suspendare a executării actului contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existenta unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 noiembrie 2024.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani din 18 noiembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de avocatul Caraman Petru în interesele S.R.L. „Anatoli Grup” în procedură de restructurare.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 noiembrie 2024, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Anatoli

Grup” în procedură de restructurare, cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore